

میرزاده عشقی

محمدرضا میرزاده عشقی در سال ۱۳۱۲ قمری، حدود ۱۲۷۴ شمسی در شهر همدان به دنیا آمد. همه عمر کوتاه او به مبارزه بر ضد خرافات و تعصبات خشک روزگار و سیاستهای غلط سیاستمداران خودفروخته زمان گذشت، معروفترین اثر او منظومه «ایده‌آل» یا سه تابلوی مریم است. از او چند منظومه و چند نمایشنامه منظوم نیز باقی است. این شاعر پرشور و مبارز سرانجام جان خویش را در راه آزادی فدا نمود و در تاریخ ۱۳۰۳ در تهران به دست دو تن از عوامل ارتجاع به قتل رسید.

خنده می‌بینی ولی از گریه ما غافل

خانه ما از درون ابر است و بیرون آفتاب

شعر میرزاده عشقی شاعر از جان گذشته و فداکار، فراز و نشیب بسیار دارد. عشقی با اینکه در ادبیات فارسی معلومات کافی نیندوخت، شاعری بود سرشار از قریحه و استعداد. با توجه به اینکه عمر کوتاه و پرماجرایی وی چنین فرصتی را به او ارزانی نداشته، تفاوت سطح و ارزش در اشعار او اجتناب‌ناپذیر است. از این رو شعرهای اولیه وی که غالباً درباره حوادث روز است از حیث محتوا و ساختار چندان قدرت و کشش ندارد. در کلیات او شعرهایی در قالبهای گوناگون می‌توان یافت، اما صفت بارز سبک او کوشش در پروراندن موضوعات بدیع و تازه با حفظ موازین شعر